

la seva tasca sens pèrdua de temps i sense la més petita influència en el curs del tractament prescrit.

Una altra iniciativa de la Secció Municipal d'Higiene d'Asnières per tal de col·laborar en l'obra dels metges del municipi és posar a la disposició d'aquests un arxiu, que els dona informacions valuoses sobre els antecedents de qualsevol família de la població. La informació així donada no pot ésser tampoc tinguda com violació del secret professional, perquè representa el mateix que una mena de consulta entre la Secció d'Higiene i els seus confreres professionals.

ELS CAMINS DE L'EXIT

Què és el que realment hom entèn per èxit? Aquesta és la pregunta que es fa el Prof. William Wright, catedràtic d'Anatomia de la Facultat de Londres i Degà del "London Hospital Medical College" en una conferència feta als estudiants anglesos. I respon: Alguns creuran d'èxit en termes de gran distinció professional, altres en termes de grans riqueses. Personalment prefereix la definició de l'èxit de l'home que va donar Plató ja fa molts anys: l'home qui, en arribant el moment de la seva partida, deixa aquesta vida amb la benivolença de tots, la benivolença a tot i no mancat d'esperança. Durant tota la meua vida — segueix el Prof. Wright — he considerat sempre aquesta definició com expressiva del millor tipus d'èxit; un èxit que no deu res a les circumstàncies fortuïtes i que està a l'abast de tothom.

I com pot ésser assolit aquest èxit? Dos importants passos envers ell són la conservació de la pròpia individualitat i el cultiu de la pròpia individualitat. Però, conservar la pròpia individualitat no és pas cosa fàcil en aquests temps. El viure massa depressa, el molt que es demana de nosaltres, el poc temps dedicat a la reflexió i a la meditació totes aquestes causes tenen efecte fatal sobre nosaltres i cal un seriós esforç per mantindre la personalitat que tenim. Tenim tendència a relliscar cap enrera i a esdevenir membre del ramat comú. Podrem retenir la nostra personalitat refusant fer algunes de les coses que se'ns demana. Devem refusar-nos a ésser presos en l'allau i devem seleccionar totes les informacions que ens arriben, i finalment devem fer els possibles per a

tenir temps per a la reflexió i les idees. Si fem aquestes coses podrem conservar la nostra personalitat; sinó les fem anem en perill de perdre-la, i si perdem la nostra personalitat perdem la més interessant i preciosa riquesa que tenim. Qualsevol que, en els seus darrers anys de vida, ha de rebre les seves opinions d'altre ha esdevingut espiritualment un mort.

El conreu de la personalitat és un fet d'educació. Algú sosté que l'herència ho és tot i l'educació no és res. Per altra banda, altres creuen que l'educació és moltíssim i l'herència gairebé no res. Podem afirmar nosaltres que l'educació pot fer quelcom però, fins a quin punt pot, hom no ho sap. Malgrat l'educació és faci tota la vida, hi ha certs moments en què és més activa. L'educació que se us dona en l'escola pública és, per dir-ho així, insignificant. El que podeu heure — i ja és molt important que pogueu heure-ho — són els instruments, per educar-vos vosaltres mateixos. Apreneu l'alfabet en algunes ciències i arts. Sou ensinistrats en els principis d'educació. Però que rebeu molta educació, segons el meu concepte, ho dubto.

En deixar l'escola aneu a la Facultat i allí les atencions que ocupen el vostre temps — l'adquisició d'habilitat tècnica i de coneixements professionals — són tan nombroses que no us queda gairebé temps per a la vostra educació. Només quan darrera vostre se us tanquen les portes de la Facultat comença realment la vostra educació. La vostra personalitat que ha estat encadenada per alguns anys, us és ara donada a vosaltres mateixos, lliure i pelada, i la qüestió és: què fareu amb ella? La contestació segurament, és que deveu conrear-la.

I com pot ésser conreada? Primerament per l'estudi de la naturalesa. Durant molts cents anys l'home ha estat en íntim contacte amb la Natura. Es mantingué així gairebé fins mitjans del segle passat, quan l'ona actual d'industrialisme arrossegà l'home dins les ciutats. Seria sorprenent que aquesta llarga experiència no hagués deixat rastre en ell, que no hi hagués una íntima relació entre home i Natura. La Natura no és el més tendre ni el més simpàtic dels mestres, però és encara el més vell, el més savi, el millor. Tots els importants fets de la vida poden ésser apresos en l'estudi de la Natura. Però en el cas de Natura, com en tot altra cosa, és un cas de: truqueu i se us obrirà, cerqueu i trobareu. Heu d'anar a la Na-